Ao. 1856. Dingsdag

No. 19. 12 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
6 Feb. Van de slaven *Marianna*, geboren in 1818, en *Frans Frederik*, geboren in 1830, kinderen van *Helena Wilhelmina*, toebehoorende aan Joha. F. Vieira.
» » Van den slaaf *Heintje*, geboren in 1811, zoon van *Louisa*, toebehoorende aan plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 8 Februarij 1856.

(2192) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de slavenmagt van plantage *Des Tombesburg*, gelegen in de divisie *boven Commewijne*, van den naam van dat effect af- op dien van plantage *Spieringshoek*, gelegen in de divisie *beneden Commewijne*, te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Februarij 1856.

(2431) Ten verzoeke van den Heer Jacob Charles Lionarons, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 10 Februarij 1856.

Op den 1 Februarij 1856, zijn in ondertrouw opgenomen:

Albertus Felix Thijm
en
Francina Petronella van der Spaa.

Jacob Isac Simons
en
Bijla Philip Ezechiel Simons.

Hermanus Bovenstede Becker
en
Louisa Schoonbord, zich noemende Louisa Magdalena Schoonoord.

Gerrit van Rabenswaaij
en
Sophia van Raai.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.
Tweede afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde, dat kortelings is weggedreven eene *gekoperde* **BARKAS**, van *buiten bruin en van binnen met grondverw beschilderd*, behoorende tot de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, zoo wordt een ieder uitgenoodigd, om, bijaldien hij omtrent dat Vaartuig eenige inlichtingen mogt kunnen geven, zich tot dat einde te vervoegen op het bureau van Politie 1e. *Afdeeling*, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte brug*, zullende bij terugbezorging eene billijke belooning gegeven worden.

Paramaribo, den 8 Februarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Achtereenvolgend op de publieke straat gevonden en op het Bureau van Politie 1e. *Afdeeling*, gedeponeerd zijnde:
1o. *Een Zilveren* **POTLOOD**
en 2o. *Een Zilveren* **LEPEL**,
zoo kunnen de eigenaren dezer Voorwerpen zich ter terugbekoming daarvan, op voormeld Bureau, gehouden wordende aan den *Waterkant*, bij de *Platte Brug*, aanmelden.

Paramaribo, den 8 Februarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:
1o. De slaaf *Lucas*, aankomende J. Lyon.
Terwijl sedert 1 November ll. als afwezig zijn opgegeven:
1o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.
2o. De slavenjongen *Charles*, aankomende H. A. Monsanto Fils.
3o. De slavin *Adolphina*, aankomende B. Oosterend.
en 4o. De slavinnen *Wilhelmina* en *Dido*, bekend ten name van den grond *Elisabethshoff*, in dienst van E. J. S. Stuger.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 8 Februarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

(2396) Den 7den Februarij 1856. J. E. Strepmog Weduwe A. Fernandes en C. de Vries, aan A. C. Richter voor hare kinderen J. D. — en J. C. Saruseo en H. A. C. de Rooij Richter van den grond *Valkenburg* en grond *Mijn Hoop*, gelegen aan de *Koropina Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen den grond *La Liberté* en de post *La Republiek*.

Idem. A. M. Coster, P. J. Boas nom. ux., en S. Soesman Jr. qq. en S. Soesman qq. R. Coster aan S. Seelig, van het Huis en Erf en de daaropstaande Gebouwen aan de *Knuffelsgracht*, N. W. La. A. No. 236 O. W. La. B No. 152*b*.

Idem. D. Nassij aan H. S. Frans Echtgenoot van W. F. H. Batenburg, van het Huis en Erf aan de *Keizer Straat* N. W. La. C No. 135 O. W. La. C No. 106.

Paramaribo, den 8 Februarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten.

(2550) Den 11den Februarij 1856. M. D. Sanches qq. boedel wijlen de Wed. D. Sanches aan zichzelve in privé van den Grond *Ephraimzegen* aan het verlengde pad van *Wanica*.

Idem. De Exploicteur aan A. Dessé, van de Plantaadje *Diamond*, c. a. gelegen in *Nickerie* aan den Rijweg; ¾ aandeelen der voormalige doch thans het geheel van de actueele Plantaadje *Union* c. a., gelegen in *Nickerie* aan den Rijweg; De Plantaadje *Paradise* c. a., de Plantaadje *Phœnix* (Lot Land No. 4), ¼ aandeel in de Plantaadje *Plaisance* en het Lot Land No. 5; deze *vier* laatste gelegen in *Nickerie* aan de rivier *Nickerie*.

Paramaribo, den 11 Februarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

[2433] De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op HEDEN des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van opgemeld Departement door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, in het openbaar doen verkoopen:

De nagelatene Goederen van de Heeren J. E. Dijon Barendsen J. G. Weijne, bestaande in LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN, een *gouden cilinder ZAK HOROLOGIE*, eenige gedrukte BOEKEN en andere GOEDEREN.

Paramaribo, den 12 Februarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(2432) Op HEDEN des namiddags ten 4 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, benevens de mede ondergeteekende in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. C. GOMPERTS publiek doen verkoopen:

Het ERF met de daarop staande GEBOUWEN aan de *Steenbakkerij straat*, bekend onder N. Wk. La. C No. 153 en O. W. La. D No. 316 en het bloote ERF aan de *Wageweg straat*, bekend onder N. W. La. B No. 144 O. W. La. D No. 87; aankomende den boedel J. G. Weijne voor de *helft*, E. W. Voltman en den uitlandigen J. H. Voltman, ieder voor 1 aandeel. Liggende de bewijzen van eigendom en koopvoorwaarden ter visie aan opgemeld Departement.

Paramaribo, den 12 Februarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.
F. G. BERTELSMANN.

Op HEDEN des namiddags ten vier ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. C. GOMPERTS publiek doen verkoopen:

De Goederen gevonden in de volgende *desolate* boedels, als:

J. Fraser, H. J. J. Dumont, E. J. de Man, tot welken laatsten boedel is toebehoorende *een* JAGTHOND.

En vermits in die boedels tot dus verre geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 12 Februarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(1915) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, dagvaart bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van J. Abrahamsz, wegens het provenue van het op den 4den Januarij 1856 bij executie verkochte Huis en Erf La. C No. 35 aangekomen hebbende J. Abrahamsz voornoemd.

Van de boedels R. A. en J. Cruickshank, wegens het provenue van de op den 8sten Februarij 1857, bij executie verkochte plantaadje *Diamond* cum annexis, gelegen in *Nickerie* aan den Rijweg.

Twee derde aandeelen der voormalige doch thans het geheel van de actueele plantaadje *Union* c. a. gelegen in *Nickerie* aan den Rijweg.

Plantaadje *Paradise* c. a.

Plantaadje *Phœnix* (Lot Land No. 4).

Een kwart aandeel in de plantaadje *Plaisance* en Lot Land No. 5, gelegen in *Nickerie*, aan de rivier *Nickerie*, allen aangekomen hebbende de boedels R. A. en J. Cruickshank voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter *præ et concurrentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 28sten Maart 1856, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen; — voorts hunne sustenuen van *præ et concurrentie* op te geven en met de Impetranten, voort te procederen, als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den* 11 *Februarij* 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

(2507) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een derde in het ERF en daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de *Domine straat*, bekend onder N. W. La. C No. 32 en O. W. La. C No. 109, aankomende den boedel van wijlen C. W. Esser, geboren Kalden, van welken boedel G. J. H. Kalden voor *een derde* erfgenaam is.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

Aanbesteding.

SEQUESTERS

der plant. *Lodewijksburg* en *Sporksgift*, en van den houtgrond *Hanover*, zullen bij inschrijving de levering aanbesteden van *Diverse* UITDEELINGS GOEDEREN,

ten behoeve der Negermagten van die Effecten,

volgens specifique opgaven en voorwaarden, ter inzage liggende ten huize van den mede Sequester A. WILDEBOER, alwaar tevens de inschrijvings biljetten, vergezeld van monsters der goederen zullen worden ingewacht tot VRIJDAG den 15n. dezer.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1856.

(2434)

Nederlands handel en scheepvaart.

Volgens de bekend gemaakte staten betreffende den handel en scheepvaart van Nederland over 1854, heeft in dat jaar de waarde van de ingevoerde goederen bedragen 356½ millioen guldens, die van de uitgevoerde omstreeks 309 millioen en die van den doorvoer ruim 115 mill., hetgeen, bij vergelijking met 1853, eene vermeerdering oplevert van omstreeks 35 millioen voor den invoer en nagenoeg 30 millioen voor den uitvoer en een mindere bedrag voor den doorvoer van 3 millioen. De waarde van den in- en uitvoer te zamen heeft dus 71 millioenen meer beloopen dan in 1853. Er is o. a. meer ingevoerd aan gound en zilver in staven en baren 13 millioenen, en rijst evenzeer 13 millioen. Er is o. a. meer uitgevoerd: koffij 12 millioen, geraffineerde suiker 6 millioen enz. Ook wat de scheepvaart betreft, leverde het jaar 1854 voordeelige uitkomsten op, zoowel wat vermeerdering van zeil- als stoomvaart betreft. Onder anderen klaarden 230 geladen stoombooten, metende ruim 61,000 tonnen, meer in. Op ultimo December 1854 bevonden zich 119 Ned. zeeschepen en 19.907 lasten meer in de vaart dan op ultimo Dec. 1853. De riviervaart in het afgeloopen jaar bood evenzeer aanzienlijken vooruitgang aan. — De kustvaart werd met 152 schepen meer uitgeoefend dan in 1853. De invoer aan de zeezijde onder Nederlandsche vlag is met 3 pCt. toegenomen. De vrachtvaart was bijzonders levendig tusschen de havens van Belgie, de Noordsche Staten, Frankrijk, Groot-Brittannie en Jata.

Naar luid van het verslag van den Minister van kolonien, wegens het beheer van Neerlandsch Indie, over het jaar 1853, bestond de bevolking van Java en Madura alleen op het einde van genoemd jaar, uit 10,290,013 zielen, namelijk 17,44? Europeanen, 130,940 Chinezen, 27,554 andere vreemde Oosterlingen, 10,104,484 inlanders en 9,650 lijfeigenen; en was de bevolking in den loop van dat jaar met niet minder dan 345,970 zielen aangegroeid.

Hayti.

In den *Moniteur Haitien* van den 13 October 1855, vindt men een verslag over den toestand van het keizerrijk, gedaan in de zitting der kamer van volksvertegenwoordigers van den 19 September te voren, door den Minister van Oorlog, Marine en Buitenlandsche zaken, den Minister van Binnenlandsche zaken en Landbouw, en den Minister van Financien en Handel.

Uit dit verslag blijkt dat het keizerrijk Hayti zich in een zeer gunstigen toestand verkeert, dat orde en rust er door het gansche rijk heerschen en het land groote vorderingen op den weg van voorspoed en welvaart maakt. De landbouw, de grondslag van alle nijverheid, levert steeds den besten uitslag. Het gouvernement steeds bezorgd omtrent alles, wat bijdragen kan tot de ontwikkeling des landelijken rijkdoms, bijvert zich verbeteringen in den landbouw te brengen.

De publieke werken hebben groote herstellingen en vernieuwingen ondergaan. Betreffende den handel en de financien zijn er door het gouvernement zoodanige maatregelen genomen, welke zeer merkbare verbeteringen bewerkt hebben.

In het binnenland zoo wel als in het buitenland heeft het gouvernement zeer geregeld aan zijne verpligtingen voldaan. De verbintenissen betreffende de buitenlandsche schuld, zoo als schadevergoeding en geldleeningen, worden met alle stiptheid nagekomen, zelfs het achterstallige dezer schuld is aangezuiverd. En niettegenstaande de zeer aanzienlijke uitgaven, welke moesten gedaan worden, om aan de verbindtenissen, aangegaan bij het traktaat van 1838 en de overeenkomst van 1851, te voldoen, is de toestand der geldmiddelen van den staat zoo gunstig gebleven dat al de andere schulden van den staat betaald zijn geworden.

Het papierengeld wordt allengs vernietigd, deszelfs bedrag ris reeds tot de helft verminderd.

De goede orde en tucht bij de krijgsmagt geven den besten waarborg voor de rust en veiligheid van het land; het leger en de zeemagt zijn vol ijver en bezield met groote vaderlandsliefde.

De Mormonen.

De *New-York Herald* meldt het volgende aangaande den toestand der Mormonen:

Terwijl de gouvernementstroepen nabij de heilige stad van het Zoutmeer waren gelegerd, namen deze soldaten elke gelegenheid te baat om de vrouwen en dochters dezer heiligen op wandeltogjes mede te nemen, en

de beweging, welke zij onder deze schoonen te weeg bragten; kan gedeeltelijk worden beoordeeld uit de daadzaak, dat zij een aanzienlijk getal der Mormonen-schoonen naar Californie wegvoerden. Dit is een veelbeteekenend voorval; het doet zien, dat de vrouwen bij de Mormonen rijp zijn voor de afschudding van hun juk en dat een detachement van het geregelde leger een grootere schrik is voor de patriarchen van het Mormoonsche Jerusalem dan de Indianen of de droogte of de sprinkhanen. Men ontwaart hierin tevens de kiem van de vernietiging der bijzondere instelling van Utah; en om de zaak te bespoedigen ware niets anders noodig dan dat de regering achtereenvolgens detachementen knappe soldaten naar het Zoutmeer en vervolgens naar Californie zond, tot dat deze Turken der woestenij zich weder met eene vrouw vergenoegden.

Nieuw Grenada.

Blijkens verslag, uitgebragt door de daartoe benoemde commissie van financien, van Nieuw Granada, bedragen de tolinkomsten in het laatste dienstjaar 1,081,316 pesos (dollars) die naar het gevoelen der commissie in 1856 (zonder nog de verhooging der inkomende regten in aanmerking te nemen) kunnen bedragen 1,200,000 pesos en wel om de volgende redenen. De exportatie der landsproducten is zeer toegenomen, voornamelijk wat kina betreft, waarvan de uitvoer op niet minder dan 40,000 centenaars jaarlijks begroot wordt; de hoeden, waarvan 70 à 80,000 dozijn uitgevoerd worden; tabak ten beloope van 50,000 centenaars, en goud, waarvan de uitvoer 3 a 3½ millioen pesos bedraagt; zonder nog te berekenen den handel in verf- en timmerhout, caoutchouc, salsaparilla, koffij, cacao, huiden, rhatanij, katoen, enz. enz. Tot de opbrengsten worden mede gerekend de metalen kanonnen en mortieren der gesupprimeerde vestingen Panama, Portobello en Chagres, die in de Vereenigde Staten verkocht zullen worden; de verpachting der mijnen van smaragden, goud en zilver der nationale eigendommen te Panama en andere steden, alsmede de kinabosschen, die de eigendom van den staat zijn. Voorts rendeert de exploitatie van den Panamaspoorweg den staat 3 pCt. van de opbrengst en wordt op 67,000 pesos begroot, terwijl de renten van de Peruaansche schuld berekend worden jaarlijks ca. 45,000 pesos te zullen opleveren.

Tafereelen uit het zeeleven.

WINDSTILTE.

(Vervolg en slot van ons vorig No.)

„Holle ahoi!" riep een van de rebellen. „Wat sta je daar in de lucht te kijken, als ware daar iets wonders te halen. Het is tijd."

De andere wenkte om stil te zijn.

„Wat stil! 't Is nu geen tijd van stil te zijn. Binnen een uur moeten wij meester van het halfdek wezen of wij worden het nooit."

Stil, zeg ik!" ging de kwartiermeester voort „Ik merk iets." De matroos lachte luidde. „Doe je ook eene waarneming? Kijkt eens, mannen, de kwartiermeester doet eene waarneming. Waar zijn uwe graadstokken, oude kerel? Hei! Zul je eindelijk komen."

De kwartiermeester antwoordde niet. Hij staarde met steeds sterkere gemoedsbeweging in de ruimte, wreef zich de oogen en bleef kijken. Ten slotte stak hij den vinger in de hoogte en viel daarna, over zijn geheele lijf sidderende, onder lagchen en schreijen op de knieën.

„Wat moet dat?" zeide de matroos, terwijl de overigen er op aan kwamen. Ik geloof, dat hij de dorstkoorts krijgt. Wat is er gebeurd?"

De kwartiermeester stond op; hij weerde het volk van zich af, waggelde tot aan de verschansing van het halfdek en schreeuwde met eene bevende stem de officieren toe.

„Bries!"

Dit woord werkte als een bliksemstraal door het geheele schip en verspreidde zich in alle hoeken. Het kostte als een adem des levens; het voorhoofd der zieken en een straal van hoop schitterde uit hunne halfgebroken oogen.

„Wind!"

Vergeten was de ophanden strijd. Geen gedachte aan den vurig begeerden buit, driedubbel weggesloten in de waterplaats van het tusschendek. Niemand aan boord had voor iets anders oogen dan voor den westelijken gezigtseinder die weldra met een digte nevelbank bedekt werd wier donkere schaduwen een scherp contrast vormden met de flikkerende zee. Zij nam van oogenblik tot oogenblik in digtheid en omvang toe. Hoe hooger zij klom, des te luider en ongebondener werden de kreten van verrukking.

„Ik zou wel eens willen weten," zeide de zeilmaker, „of men van den bramtop er nog over heen zien kan?" En dezelfde kerel, die zich reeds sedert drie dagen niet meer van zijne plaats bewoog, ijlde met de grootste behendigheid naar boven. Hij klouterde op de bramzaling en had er naauwelijks een oogenblik op gezeten, of hij riep luide:

„Nevel overal!"

Er was weder een uur voorbijgegaan. De wolken hadden inmiddels den geheelen hemel bedekt en hingen loodzwaar op den Oceaan. De ligte bries, aanvankelijk slechts voor den ervarensten zeeman vatbaar, streek over den waterspiegel, die rimpel op rimpel vertoonde. De bovenzeilen zwollen. Maar de officieren riepen het volk niet om te brassen, zij deden het zelven, zij en de vier ligt matrozen.

Op het verdek merkte men het. De equipage voor den fokkemast heeft een scherp oog voor de stemming in de kajuit. Men mompelde weder met elkander en zonder op een bevel te wachten deed men uit eigen beweging, wat men de officieren op hunne plaats had zien doen. De bovenzeilen stonden vol en de officier die aan het roer stond, riep juichend:

„Stuur in het schip!"

Een luid hoera volgde op die woorden. Het schip zeilde onder eene zachte drukking. Van het pas gebeurde was alles verdwenen behalve de herinnering. De kwartiermeester die het eerst begonnen was eene barricade op te werpen, begon die uit den weg te ruimen. Weldra kreeg hij hulp. Zij rukten alles ter neder en bragten ieder voorwerp op zijne bestemde plaats. Het dek was klaar.

De jonge knaap die zoowel aan deze als aan gene zijde van den grooten mast bemind was, liep naar het roer. De officier die daar de wacht had wenkte hem zwijgend dat hij zich zou verwijderen.

Nogmaals was een uur voorbijgesneld. De wind ging weder liggen. Maar een zware donderslag rolde door het luchtruim; een bliksemstraal scheurde het al lager en lager zinkende zwerk.

De zee kookte en schuimde. De verschrikte haai schoot naar de diepte, de vliegende visschen sprongen op, het schitterende licht te gemoet. Het was als spookte het op de onmetelijke watervlakte. Aan boord stond ieder in eene ademlooze verwachting.

Daar hoort men een ligt geruisch in de toppen der masten. Het rolt langs het takelwerk en bereikt het dek. Hier en daar en ginder nog eens, het zijn enkele zware regendroppen, die kletterend nedervallen. Iedere droppel werkt als een elektrieke slag. Alles houdt het oog onwrikbaar op de regen brengende wolk gevestigd, die zich nu in een stortregen ontlast. Vergeten is alle angst en nood. Men lacht, men schreit, men omhelst elkander. De zoutkorst spoelt van het dek. Alle handen reppen zich. De sleutels van de watervaten — niemand weet wie ze gehaald of gebragt heeft — genoeg, zij zijn er. Men vangt het stroomende water op, de emmers vliegen van hand tot hand, in een onafgebroken rei, en middernacht is nog niet voorbij, of zelfs het laatste vat is tot den rand toe gevuld.

Toen de regen verminderde, frischte de bries weder op, en met volle zeilen kliefde het schip de ligt bewogen baren. Aan boord bleef alles stil. Niets zou doen vermoeden, dat daar, zulk eene vreesselijke gebeurtenis had plaats gehad, dan het gezigt van de gewapende officieren. De kwartiermeester ging naar het halfdek en verzocht om het roer te mogen hebben.

„Neem het, rebel," zeide de kapitein, terwijl hij de hand op het pistool legde.

Nu brak de lucht aan alle kanten. De gescheurde wolken stoven als boden der overwinning voor het schip uit. Met majesteit rees de zon uit de baren en bescheen een trotsch oorlogsfregat van veertig stukken, dat met volle zeilen voor den wind liep.

De manschap vloog met alle teekenen van angst naar het halfdek toen zij den eersten officier met de noodvlag en den kapitein met den roeper in de hand, op de galerij zag springen.

Op dit beslissende oogenblik ging de deur van de kajuit open en Estrella verscheen. De matrozen wierpen zich voor hare voeten en riepen:

„Genade, madonna! genade!"

Estrella sloeg een biddenden blik op den kapitein. Hij liet den roeper zakken en weêrhield den arm van zijn luitenant.

„Bootsman laat vlag en wimpel hijschen, en gij konstabel, maak de stukken gereed, op dat wij Zijner Majesteits schip het gebruikelijk saluut kunnen geven."

Vischfokkerij.

Onlangs is door den heer Alloury, een der voornaamste mede arbeiders aan het *Journal des Débats*, in dat dagblad de aandacht gevestigd op kunstmatige vischteelt. De genoemde schrijver zegt, dat hij aanvankelijk weinig of geene waarde heeft gehecht aan de aankweeking van vischsoorten, eensdeels omdat deze aangelegenheid niet in verband staat met zijne gewone bezigheden, doch ook anderdeels en wel hoofdzakelijk, omdat hij niets heeft gedacht, dat daardoor eenig nut kon worden gesticht. Hij is echter thans verpligt te erkennen, dat hij zich zeer heeft bedrogen en dat bij de hoogte, waarop laatstelijk de kunstmatige vischteelt is gebragt, de vorderingen van dat vak als een allerbelangrijkst voordeel voor Frankrijk moeten worden beschouwd.

Na een kort geschiedkundig overzigt den kunstmatige vischteelt, te hebben gegeven, welke reeds voor meer dan 100 jaren in Engeland en Duitschland is beproefd, blijkens een in 1758 door den geleerde Jacobi uitgegeven werk, noemt de heer Alloury den visscher Remy, als den persoon, die in 1842 in Frankrijk het eerst visch-eijeren, met toepassing van een vast stelsel, kunstmatig heeft bevrucht, zoodat uit die eijeren jonge visschen

zijn voortgekomen. De eigenlijke bevorderaar en uitbreider der kunstmatige vischteelt is echter, volgens den heer Alloury, de heer Coste, hoogleeraar aan het College de France, die, te beginnen met 1848, zijn tijd en wetenschap geheel aan dat vak heeft gewijd, en daarbij tot geheel onverwachte uitkomsten is geraakt.

Daarna geeft de heer Alloury eene breedvoerige beschrijving van de inrigting te Huningue, welke op 's Rijks kosten is ingerigt, en thans gedurende drie jaren in werking is, onder het opzigt van den heer Coste en eenige ingenieurs. Die inrigting heeft in het jaar 1854 millioenen bevruchte visch-eijeren van zalmen en forellen allerwegen geleverd. In de maand Januarij 1855 zijn zelfs 600,000 kleine levendige visschen naar alle Fransche departementen gezonden en ter plaatse hunner bestemming aangekomen, met een niet noemenswaardig verlies. Het College de France alleen heeft eene bezending van 120,000 uit kunstmatig bevruchte eijeren voortgekomen zalmen in ééne kist ontvangen, van welke slechts 500 gedurende de verzending waren gestorven. — Het is thans eene uitgemaakte zaak, dat de dierlijke korrel (*graine animale*) even als de plantaardige korrel overal kan worden gezonden. — Voorts is het voldoende gebleken, dat vele vreemde vischsoorten allezins vatbaar zijn om te worden geacclimateerd.

Het bovenstaande heeft alleen betrekking op de kunstmatige bevruchting van visch-eijeren. De heer Coste is echter verder gegaan, en heeft afdoende proeven genomen, wat betreft het van visch voorzien van meeren, rivieren, en andere wateren, door de visch, als het ware, te noodzaken tot het leggen der eijeren op bepaald daarvoor ingerigte plaatsen.

Thans is de heer Coste bezig met het toepassen van zijn stelsel op eene nog ruimere schaal. Hij is namelijk door de fransche Regering belast met het onderzoek der middelen, welke zouden kunnen worden aangewend, ter vermeerdering der zeevisschen, op die kusten, welke vroeger ruimschoots daarvan waren voorzien, doch waar thans weinig of niet meer wordt gevangen.

De vischteelt (dus zegt de heer Alloury) op die wijze naar de nieuwe stelsels volmaakt is geenszins een onderwerp van weelde, eene aardigheid, maar eene zeer ernstige tak van industrie, die in de staathuishoudkunde zeer zeker eenmaal eene allergewigtigste plaats zal beslaan. De heer Coste haalt het voorbeeld aan der bevolking van Comachio (aan den Adriatischen zeeboezem) die zich uitsluitend met visch voedt en uitmunt door kracht, gezondheid en ligchamelijke schoonheid, als een blijk, dat visch, als voedende stof, even dienstig is als vleesch. Het schijnt zelfs te moeten worden aangenomen, dat het voedende beginsel nog overvloediger in de visch, dan in het vleesch voorhanden is.

Van slotte betoogt de Heer Alloury, dat deze zaak de behartiging van allen, die met eenig gezag bekleed zijn, zoo in Frankrijk als elders, overwaardig is, en dat, bij de stijgende prijzen van vleesch, brood en andere levensmiddelen, welligt daarin het middel zal worden gevonden om aan de behoeften van de lagere klassen te gemoet te komen en het vraagstuk der volks-voeding op eene voldoende wijze op te lossen.

Gemengde berigten.

Op het kleine Noordzee eiland, tusschen de Hollandsche en Hanoversche kusten, bijna even ver verwijderd van de Elve en de Wezer, Havel en Eider, wenden zich thans de blikken met des te meer nieuwsgierigheid, omdat men zich de gewigtige rol herinnert, welke Helgoland sedert 1807 en tot op de afschudding van het Napoleontische juk speelde. Sedert de Noormannen en Friezen tot op Karel V was Helgoland een wijd en zijd geducht nest van zeeroovers, welke als wapenen galg en rad op den mouw voerden en wier laatste hoofd zich aldus noemde: „Ik, door mijne eigene, niet door Gods genade, de lange Peter, moordenaar van de Hollanders, de opvanger van Hamburgers, de vervolger der Denen, de tuchtroede der Bremers." De Helgolandsche vrouwen leverden in 1684 dezen zetel der aloude goden aan den Deenschen admiraal Paulsen over. Toen in het jaar van den brand van Kopenhagen de Engelschen bezit van het eiland genomen hebben, en van uit dat eiland een aanzienlijk eskader de Duitsche rivier blokkeerden, bevatte de naakte rots weldra een ontzaggelijk groot krijgsmagazijn. Het werd in 1808 en 1813 het Dorado van een uitgebreiden sluikhandel, welke met het continentaal stelsel van Napoleon den spot dreef; Helgoland heette destijds Klein Londen; de grootste handelshuizen van Engeland, Holland en Duitschland hadden aldaar hunne kantoren; handels-avonturiers zonder tal dreven aldaar hunne ondernemingen, zonder voorbeeld in de geschiedenis liepen op deze kleine plek dagelijks 3 a 400 schepen binnen. Diplomaten en generaals van alle landen hadden alhier hunne geheime bijeenkomsten, Gustaaf Adolf IV, Karel X, Friedrich Wilhelm van Brunswijk, Walmoden, Gneisenau, hielden zich op deze klip op. Aldaar ontvingen en gaven de geheime boden van den graaf Münster hunne berigten. Over Helgoland had een druk verkeer uit en naar Spanje plaats.

—

Sedert de landengte van Panama een spoorweg bezit en sedert de ontdekking der goudmijnen in Californie en Australie het vervoer van reizigers over die landengte aanzienlijk heeft doen vermeerderen, is Panama zoo zeer toegenomen, dat het een nieuwen staat heeft kunnen constitueren, op den grondslag van vertegenwoordiging, welke staat Panama is genoemd. De eerste wetgevende vergadering werd den 9den Julij 1855 geopend.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 9 dezer, van plant. *Kroonenburg*, 16, van Plant. *Bentshope*, 12 en van Plant. *Lodewijksburg*, 7 vaten a 9,61 cent.

Koffij. Den 11den, 8 balen heele van Plant. *Concordia*, a 30,01 cent, en 1 baal gebroken dito a 23,01 cent.

Kakao. Idem, 25 balen van hetzelfde Effect a 20,58 cent.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner. — Sluit HEDEN.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit Ultimo dezer.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co. — Sluit 4 Maart e. k.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Calypso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Anna Arnoldina, kapt. van Wijk, adres bij Gisius & Co.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER As.